

Titel: IV.

Citation: "IV.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 45.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e7734.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Cand. juris Schack:

Det forekommer mig efter den Discussion, som har fundet Sted, at Forsamlingen ikke ganske er på det Rene med, om slige Spørgsmål som disse skulle afgjøres efter Omstændighederne, efter hvad der kan siges at være billigt, eller efter strængere juridiske Regler; idet nogle af de Medlemmer, som have udtalt sig, have fremhævet Omstændigheder, som at Valgbestyrelsen har udsat Mødet 1 ½ Time, hvilket måtte henføres til hvad man kunde kalde Villigheds-Argumenter, såvelsom mange lignende Argumenter. Andre Argumenter, ere hentede fra Sagens juridiske Side. Det synes, at man såvel for dette Spørgsmåls Skyld som for de mange lignende, der kunne komme på Vane, burde bestemme sig for at vælge et af disse Afgjørelses-Principer. Forøvrigt forekommer det mig, at, hvilket af dem man antager, er der ikke liden Grund til at forkaste det nærværende Valg. Holder man sig til VillighedsPrincipet, så er det et væsenligt Moment, at et betydeligt Antal Vælgere ikke har villet stemme på denne Candidat, at de Medlemmer, som ikke have kunnet møde, have viist Iver for at lade sig indtegne og ligeledes have viist Iver for at møde. Holder man sig til det juridiske Standpunkt, da forekommer det mig ligeså, at den ærede Deputeredes Valg burde forkastes. Den nærmeste Analogi herfor måtte vel hentes fra et almindeligt Møde i en civil Retssag; og er det i en sådan — ikke ubehageligt — men umuligt for en Part at møde, da er det, så vidt jeg veed, Præcis at tillade den, som ikke har kunnet møde, at fåe Sagen reassumeret, hvorimod den, som har mødt, har spildt sit Møde, idet han må møde påny.